Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

# Arrest

**nr. 352 635 van 7 september 2026**
**in de zaak RvV X / XI**

**Inzake:** **X**

**Gekozen woonplaats:** **ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER**
**Langestraat 152**
**9473 WELLE**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

**DE WND. VOORZITTER VAN DE XI$^{de}$ KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 13 maart 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 maart 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij.

**WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 25 november 2024 dient verzoekende partij in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Haar moeder wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 25 november 2025.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 3 maart 2025 de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige).

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"*A. Feitenrelaas*
*Je beschikt over de Eritrese nationaliteit en bent op (…) 2022 geboren in Tel Aviv, Israël.*
*Via een procedure van de Verenigde Naties reis je met jouw gezin naar Spanje in november 2022. Zowel jij als jouw zus B. T. M. (CG …), jouw zus S. T. M. (CG …), jouw moeder G. H. K. (CG …) en jouw vader T. M.*

*T. (CG …) krijgen het vluchtelingenstatuut toegekend door de Spaanse autoriteiten. Jouw mama vertelt dat jullie onderdak vonden in een centrum van vijf gezinnen, onder begeleiding van de organisatie Karibu. Ze verwijst naar de slechte leefomstandigheden in het gebouw zoals vervallen eten, kleine ruimtes, het gebrek aan internet, … Ze benoemt het centrum als een gevangenis aangezien jullie niet zonder toestemming naar buiten mochten gaan. Jullie kunnen niet naar school gaan en er is geen gezondheidszorg ter beschikking. Om deze redenen verlaten jullie Spanje na twee maanden en twee weken, op 20 februari 2023, en reizen jullie naar Nederland waar jullie een verzoek om internationale bescherming indienen op 28 februari 2023. Jullie verzoek wordt niet aanvaard en jullie keren terug naar Spanje. Jullie verkrijgen er geen opvang en reizen via Frankrijk en Nederland naar België, waar jullie aankomen op 03 juni 2024.*
*Op 3 juni 2024 dienen je ouders een verzoek om internationale bescherming in België in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige wordt ingediend.*
*Op 16 oktober 2024 worden de verzoeken van jouw beide ouders niet-ontvankelijk verklaard gezien zij over het vluchtelingenstatuut beschikken in een ander Europees land, namelijk Spanje. Jouw ouders dienden geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en tegen deze beslissing kan er geen beroep meer worden ingediend. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.*
*Op 25 november 2024 dien je tegelijkertijd met jouw zus B. T. M. (CG …) en jouw zus S. T. M. (CG …) een eigen verzoek tot internationale bescherming in. Naast hetgeen jouw ouders in hun eigen verzoek om internationale bescherming hebben aangehaald, stelt jouw moeder dat je in verband met jouw autismespectrumstoornis geen medische begeleiding en hulp zult krijgen in Spanje. Ze vreest dat je, net zoals jouw zussen, geen scholing zult krijgen in Spanje, dat het vele verhuizen jou stress zal bezorgen en dat het moeilijk zal zijn voor jou om opnieuw een nieuwe taal te leren.*
*Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming legt jouw moeder volgende documenten neer: jouw originele geboorteakte, inclusief documenten van jouw geboorteaangifte, op 20 februari 2022 verkregen te Tel Aviv, Israël; jouw originele doopakte, op 26 maart 2022 opgesteld door de Eritrees Orthodoxe Tewahdo kerk in Tel Aviv, Israël; het medisch dossier ter voorbereiding van jouw MRI van jouw schedel in het ziekenhuis Oost Limburg, d.d. 6 februari 2025; het verslag van jouw afspraak bij kinderneurologie waarbij een vermoeden van een autismespectrumstoornis wordt geuit, inclusief het verslag van de MRI van jouw schedel, op 18 maart 2025 opgesteld door het ziekenhuis Oost-Limburg; het kaartje met de contactgegevens van jouw thuisbegeleidster werkzaam bij Wegwijs; de contactgegevens van een kinder- en jeugdpsychiater in Zutendaal. Jouw advocaat voegt per mail volgende documenten toe aan jouw dossier: een tussentijds verslag van het Kinderpsychiatrisch centrum te Genk waarbij een ontwikkelingsleeftijd van tien maanden wordt vastgesteld en vermoedens van autisme worden geuit, d.d. 26 september 2025; het IAC-verslag van GO! CLB Nova met advies voor buitengewoon onderwijs type 2 omwille van jouw ontwikkelingsvertraging, jouw diagnose van een autismespectrumstoornis en jouw huidige functioneren in de klas en thuis, d.d. 15 oktober 2025.*

*B. Motivering*
*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*
*Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd jouw moeder, en tevens jouw voogd, G. H. K., gehoord in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming aangezien je wegens jouw jonge leeftijd nog niet over de capaciteiten of het onderscheidingsvermogen beschikt om een persoonlijk onderhoud af te leggen (artikel 57/5ter, §2, 2° en/of 57/6, §3, 2de lid Vreemdelingenwet).*
*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.*
*Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.*
*In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het verzoek om internationale bescherming van jouw beide ouders, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige wordt ingediend, werd afgesloten met een beslissing tot niet-ontvankelijkheid wegens internationale bescherming in een andere EU-lidstaat, namelijk Spanje, waarbij jouw ouders het vermoeden dat jullie grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Spanje geëerbiedigd werden, niet kon weerleggen. Jouw ouders gingen hiertegen niet in beroep. Bijgevolg resten er hun geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot hun, en dus ook jouw, initieel verzoek om internationale*

*bescherming en blijft de beoordeling ervan gehandhaafd, behoudens voor zover er, wat jouw eigen verzoek om internationale bescherming betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat jij alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming.*
*Gezien het vorige verzoek van jouw ouders, en dus ook het jouwe, werd afgewezen omdat een andere lidstaat reeds een internationale beschermingsstatus aan jullie heeft verleend, moeten de nieuwe elementen of feiten aangehaald in jouw eigen verzoek om internationale bescherming, gelet op wat voorafgaat, aldus verband houden met jouw situatie in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend en van die aard zijn dat zij die de verdere toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op jouw specifieke omstandigheden verhinderen. Uit de elementen die voorhanden zijn, blijkt dat jij nog steeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Spanje.*
*In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat jouw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.*
*De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.*
*In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…*
*Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].*
*Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het*

*sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].*
*Met betrekking tot de situatie en levensomstandigheden van (terugkerende) begunstigden van internationale bescherming in Spanje, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat de landeninformatie in dit verband (Country Report: Spain. AIDA/ECRE, May 2025 and available on: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/04/AIDA-ES_2024Update.pdf ) niet toelaat om te besluiten dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming er blootgesteld zal worden aan een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem verhindert om te voorzien in zijn basisbehoeften.*
*Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in jouw administratief dossier, waarbij het aan jouw moeder, gezien jouw jonge leeftijd, toekomt om het vermoeden dat jouw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die jou deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat jouw moeder onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van jouw verzoek in de weg staan.*
*In dit geval blijkt uit jouw administratief dossier en de verklaringen die jouw moeder in jouw hoofde heeft afgelegd niet dat je eigen feiten aanhaalde die een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde kunnen rechtvaardigen.*
*Enerzijds berust jouw verzoek om internationale bescherming op dezelfde gronden die jouw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek om internationale bescherming, d.d. 3 juni 2024, waarvoor de beslissing nu definitief is. Tijdens het gesprek in jouw hoofde herhaalt jouw moeder de frustraties van jouw ouders omtrent de beperkte medische zorg die jullie ter beschikking zou hebben gestaan in Spanje, maar stipt ook opnieuw de slechte leefomstandigheden in het opvangcentrum aan waarbij de voeding niet goed zou zijn geweest, het opvangcentrum uit kleine ruimtes bestond en jullie geen toelating kregen om het opvangcentrum zomaar te verlaten (notities van het persoonlijk onderhoud met moeder in jouw hoofde, d.d. 25 november 2025 (verder: NPO), p. 4, 7-9, 11; notities van het persoonlijk onderhoud moeder, d.d. 8 augustus 2024, p. 2, 9-11; notities van het persoonlijk onderhoud vader, d.d. 8 augustus 2024, p. 7, 9-11). Ze voegt er verder nog aan toe dat het verhuizen van land tot land jou stress bezorgt en dat het moeilijk zal zijn voor jou om opnieuw een nieuwe taal te leren (NPO, p. 11).*
*De beslissing die werd genomen in hoofde van jouw ouders en de notities van het persoonlijk onderhoud van jouw beide ouders werden toegevoegd aan de blauwe map van je administratief dossier.*
*Gezien de vaststelling dat het verzoek om internationale bescherming van jouw ouders voornamelijk voortkomt uit hun kritiek op de beperkte medische zorg in Spanje dient in dit geval te worden opgemerkt dat ook de andere punten van kritiek niet voldoen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.*
*Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat jij door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover jij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten jouw wil en jouw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die jou niet in staat stelt om te voorzien in jouw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor jouw fysieke of mentale gezondheid of jou in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.*
*Bovendien toont jouw moeder in het licht van de ervaringen waarmee jij naar eigen zeggen geconfronteerd werd evenmin aan dat zij jouw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat jouw ouders hiertoe eerder beperkte stappen hebben gezet terwijl het vermoeden dat jouw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Spanje geëerbiedigd worden en jij dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat men zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. Zo hebben jouw ouders tijdens jullie verblijf in het opvangcentrum nooit geïnformeerd naar jullie stand van procedure en hebben ze na twee maanden en twee weken reeds beslist om Spanje in zijn geheel te verlaten waardoor ze nooit op zoek zijn gegaan naar een andere woning of een inschrijving op school hebben afgewacht (NPO, p. 3-4, 8-9). Deze vaststelling getuigt dan ook allesbehalve van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Spanje uit te bouwen en er jullie rechten te doen gelden.*
*Anderzijds vreest jouw moeder dat je in Spanje geen medische begeleiding en hulp zult krijgen in het kader van de autismespectrumstoornis die bij jou voor het eerst werd gediagnosticeerd op 18 maart 2025 (NPO, p. 4-5, 11). Deze diagnose en jouw globale ontwikkelingsachterstand, met name een ontwikkelingsleeftijd van tien maanden, wordt gestaafd in het door jouw moeder neergelegd medisch dossier, opgesteld door het ziekenhuis Oost-Limburg, het verslag van het Kinderpsychiatrisch centrum te Genk en het IAC-verslag van GO! CLB Nova waarbij buitengewoon onderwijs type 2 wordt geadviseerd (zie blauwe map in administratief dossier).*

*Uit eerdergenoemd AIDA rapport blijkt dat de Spaanse regering in mei 2024 een wet heeft aangenomen die de universaliteit van het nationale gezondheidsstelsel vastlegt waardoor iedereen die in Spanje woont, ongeacht zijn of haar verblijfsstatus, toegang heeft tot het gezondheidsstelsel (zie supra).*
*Uit de informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map in jouw administratief dossier blijkt dat er in Spanje verschillende mogelijkheden bestaan om kinderen en volwassen met een autismespectrumstoornis te begeleiden. Zo bestaan er "Centros de Atención Temprana (CAT)" waar kinderen reeds op jonge leeftijd – tussen 0 en 6 jaar oud – logopedie, ergotherapie, fysiotherapie en psychologische ondersteuning krijgen die gericht zijn op het aanpakken van de ontwikkelingsuitdagingen die gepaard gaan met autismespectrumstoornis. "Applied Behavior Analysis (ABA) therapy" is ook een optie die in Spanje wordt toegepast bij deze doelgroep, hetgeen zowel mogelijk is in de publieke als in de private sector.*
*Verder omvat de Clínic Barcelona een afdeling voor kinder- en jeugdpsychiatrie en -psychologie waarbij men onder meer gespecialiseerd is in de uitgebreide behandeling van minderjarigen met een autismespectrumstoornis. De afdeling zet zich in voor het verbeteren van zorgprocessen voor mensen met een autismespectrumstoornis op alle niveaus, en voert ook onderwijs- en onderzoeksactiviteiten uit (zie blauwe map in administratief dossier).*
*Spaanse openbare scholen zijn bovendien wettelijk verplicht om kinderen met speciale onderwijsbehoeften, waaronder kinderen met een autismespectrumstoornis, toe te laten en te ondersteunen. Er zijn drie wegen die men kan inslaan afhankelijk van de behoeften van het kind: Centro Ordinario con Apoyo (Regulier onderwijs met ondersteuning), Centros Ordinarios de Atención Preferente (Regulier onderwijs met gespecialiseerde ondersteuning, waaronder pedagogische therapie en spraak- en taalondersteuning) en Escolarización en Educación Especial (Gespecialiseerde onderwijsinstellingen) (zie blauwe map in administratief dossier).*
*Tot slot bestaat in Spanje het "Confederación Autismo España", een nationale federatie die autisme onder de aandacht brengt, de belangen voor deze doelgroep behartigt en contacten heeft met lokale autismesteungroepen over het hele land, waarbij men terecht kan voor informatie met betrekking tot deze doelgroep (zie blauwe map in administratief dossier).*
*Er bestaat in Spanje dus wel degelijk een draagvlak voor personen met een autismespectrumstoornis en je moeder toont niet aan dat jij bij een terugkeer en met behulp van je ouders geen beroep zou kunnen doen op alle ondersteuningsmogelijkheden die er in Spanje voorhanden zijn.*
*Jouw originele doopakte, geboorteakte en geboorteaangifte bij de stadsdiensten van Tel Aviv, Israël staven louter jouw identiteitsgegevens dewelke in bovenstaande niet ter discussie staan en aldus niet in staat zijn bovenstaande appreciaties te wijzigen.*
*Het door jouw moeder neergelegd medisch dossier, opgesteld door het ziekenhuis Oost-Limburg, het verslag van het Kinderpsychiatrisch centrum te Genk en het IAC- verslag van GO! CLB Nova waarbij buitengewoon onderwijs type 2 wordt geadviseerd, werden besproken in bovenstaande argumentatie. Deze documenten staven jouw moeders bewering dat jij werd gediagnosticeerd met een autismespectrumstoornis en ontwikkelingsachterstand, hetgeen door het CGVS ook niet in twijfel wordt getrokken, maar weerleggen eerder gedane vaststellingen niet.*
*Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.*
*Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jullie de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 9 januari 2026. Er werden echter geen opmerkingen overgemaakt waardoor jullie geacht worden in te stemmen met de notities.*
*C. Conclusie*
*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.*
*Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast. Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat je internationale bescherming werd verleend door Spanje en dat je om die reden niet mag worden teruggezonden naar Eritrea.*
*Ik breng de Minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledig administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar voornoemde Europese lidstaat (supra) waar hij/zij internationale bescherming heeft gekregen, het non-refoulementbeginsel in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt. Er bestaan daarentegen elementen waaruit blijkt dat een verwijdering of terugdrijving naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (zie supra) het non-refoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.*"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoekende partij voert gespreid over twee onderdelen de schending aan van artikel 1 A, tweede lid van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 1, tweede lid het Protocol betreffende de status van vluchtelingen, New York fan 31 januari 1967 (hierna: het Vluchtelingenprotocol), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 10, 33, 34 en 46 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Asielprocedurerichtlijn), van de artikelen 20 "*en volgende*" van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van de artikelen 4, 41 en 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de zorgvuldigheidsplicht, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekende partij geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Vooreerst benadrukt zij de nieuwe elementen, de juridische basis en jurisprudentiële ontwikkelingen en haar vrees voor vervolging en risico op onmenselijke en vernederende behandeling in Spanje. Verzoekende partij bespreekt hierbij op omstandige wijze haar (bijzondere) kwetsbaarheid, het belang van het kind, haar persoonlijke ervaringen in Spanje, de levensomstandigheden in Spanje en de internationale informatie over de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Spanje. Tot slot wijst verzoekende partij op de evaluatie van haar vrees in het licht van de subsidiaire beschermingsstatus.
Doorheen haar verzoekschrift verwijst verzoekende partij naar rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het HvJ) en algemene landeninformatie.

2.2. Stukken

Verwerende partij brengt op 6 augustus 2026 aan de Raad overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota bij waarbij wordt gewezen op "*Country Report: Spain. Update 2025*" waarnaar een weblink wordt toegevoegd.

2.3. Beoordeling
2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekende partij daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat een bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.3. Wat betreft de bijzondere procedurele noden kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:
"*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

*Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd jouw moeder, en tevens jouw voogd, G. H. K., gehoord in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming aangezien je wegens jouw jonge leeftijd nog niet over de capaciteiten of het onderscheidingsvermogen beschikt om een persoonlijk onderhoud af te leggen (artikel 57/5ter, §2, 2° en/of 57/6, §3, 2de lid Vreemdelingenwet).*
*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.*"
Verzoekende partij betoogt dat verwerende partij in de bestreden beslissing gemotiveerd zou hebben dat zij niet zou aantonen enige bijzondere procedurele noden te hebben en dit ten onrechte is. Zij benadrukt haar autismespectrumstoornis, haar aanzienlijke ontwikkelingsachterstand waarbij wordt aangestipt dat deze diagnose bevestigd werd door diverse medische documenten. Verzoekende partij beklemtoont dat zij dubbel kwetsbaar is: enerzijds vanwege haar zeer jonge leeftijd die een totale afhankelijkheid van haar ouders en opvangstructuren met zich meebrengt en anderzijds vanwege haar neurologische ontwikkelingsstoornis die vroegtijdige, voortdurende en gespecialiseerde zorg vereist. De Raad oordeelt dat verzoekende partij er met dergelijk betoog waarbij haar bijzondere kwetsbaarheid en de medische documenten in dit verband worden benadrukt, evenwel aan voorbij gaat dat in haar hoofde reeds bijzondere procedurele noden werden aangenomen en gepaste steunmaatregelen werden verleend. De Raad merkt op dat in casu de moeder van verzoekende partij werd gehoord en in het verzoekschrift allerminst wordt verduidelijkt welke andere adequate steunmaatregelen dan verleend hadden moeten worden om te voldoen aan de bijzondere procedurele noden van verzoekende partij, te meer de medische problematiek van de minderjarige verzoekende partij op zich niet wordt betwist doch met reden wordt vastgesteld dat verzoekende partij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen (infra).

2.3.4. In casu wordt een beroep ingesteld tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 3 maart 2025, getiteld "*niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)*", waarbij het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel zoals hieronder geciteerd is in deze zin ongewijzigd gebleven.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:
"*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :*
*(…)*
*6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten*."

In de memorie van toelichting bij oud artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: "*De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen*." (*Parl.St.* Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

De kernvraag is derhalve of verzoekende partij eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

2.3.5. Na lezing van het administratief dossier, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekende partij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

Samen met de commissaris-generaal dient vastgesteld te worden dat het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij uitsluitend berust op de feiten die haar ouders in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming reeds aangehaald hebben.

In de bestreden beslissing wordt er correct op gewezen dat de ouders van verzoekende partij op 3 juni 2024 een verzoek om internationale bescherming in België hebben ingediend waarbij zij reeds de beperkte medische zorg en de slechte leefomstandigheden in het centrum in Spanje hebben aangehaald.

Deze verzoeken werden op basis van oud artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekende partij als vergezellende minderjarige ingediend.
Op 16 oktober 2024 werden voormelde verzoeken om internationale bescherming door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard omdat de ouders van verzoekende partij reeds in een lidstaat van de Europese Unie, i.c. Spanje, internationale bescherming hebben verkregen. De ouders van verzoekende partij dienen geen beroep in tegen de beslissingen van 16 oktober 2024 waardoor deze definitief in het rechtsverkeer aanwezig zijn.

In de bestreden beslissing wordt aldus vooreerst op pertinent als volgt overwogen:
"*In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het verzoek om internationale bescherming van jouw beide ouders, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige wordt ingediend, werd afgesloten met een beslissing tot niet-ontvankelijkheid wegens internationale bescherming in een andere EU-lidstaat, namelijk Spanje, waarbij jouw ouders het vermoeden dat jullie grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Spanje geëerbiedigd werden, niet kon weerleggen. Jouw ouders gingen hiertegen niet in beroep. Bijgevolg resten er hun geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot hun, en dus ook jouw, initieel verzoek om internationale bescherming en blijft de beoordeling ervan gehandhaafd, behoudens voor zover er, wat jouw eigen verzoek om internationale bescherming betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat jij alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming. Gezien het vorige verzoek van jouw ouders, en dus ook het jouwe, werd afgewezen omdat een andere lidstaat reeds een internationale beschermingsstatus aan jullie heeft verleend, moeten de nieuwe elementen of feiten aangehaald in jouw eigen verzoek om internationale bescherming, gelet op wat voorafgaat, aldus verband houden met jouw situatie in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend en van die aard zijn dat zij die de verdere toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op jouw specifieke omstandigheden verhinderen. Uit de elementen die voorhanden zijn, blijkt dat jij nog steeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Spanje.*
*In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat jouw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.*
*De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.*
*In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…*
*Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is*

*“wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92]. Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma’s voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].*
*Met betrekking tot de situatie en levensomstandigheden van (terugkerende) begunstigden van internationale bescherming in Spanje, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat de landeninformatie in dit verband (Country Report: Spain. AIDA/ECRE, May 2025 and available on: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/04/AIDA-ES_2024Update.pdf ) niet toelaat om te besluiten dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming er blootgesteld zal worden aan een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem verhindert om te voorzien in zijn basisbehoeften.*
*Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in jouw administratief dossier, waarbij het aan jouw moeder, gezien jouw jonge leeftijd, toekomt om het vermoeden dat jouw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die jou deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat jouw moeder onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van jouw verzoek in de weg staan.*”

Vervolgens motiveert de commissaris-generaal op terechte wijze dat uit het administratief dossier en de verklaringen die de moeder heeft afgelegd niet blijkt dat verzoekende partij eigen feiten aanhaalde die een afzonderlijk verzoek in haar hoofde kunnen rechtvaardigen:
“*Enerzijds berust jouw verzoek om internationale bescherming op dezelfde gronden die jouw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek om internationale bescherming, d.d. 3 juni 2024, waarvoor de beslissing nu definitief is. Tijdens het gesprek in jouw hoofde herhaalt jouw moeder de frustraties van jouw ouders omtrent de beperkte medische zorg die jullie ter beschikking zou hebben gestaan in Spanje, maar stipt ook opnieuw de slechte leefomstandigheden in het opvangcentrum aan waarbij de voeding niet goed zou zijn geweest, het opvangcentrum uit kleine ruimtes bestond en jullie geen toelating kregen om het opvangcentrum zomaar te verlaten (notities van het persoonlijk onderhoud met moeder in jouw hoofde, d.d. 25 november 2025 (verder: NPO), p. 4, 7-9, 11; notities van het persoonlijk onderhoud moeder, d.d. 8 augustus 2024, p. 2, 9-11; notities van het persoonlijk onderhoud vader, d.d. 8 augustus 2024, p. 7, 9-11). Ze voegt er verder nog aan toe dat het verhuizen van land tot land jou stress bezorgt en dat het moeilijk zal zijn voor jou om opnieuw een nieuwe taal te leren (NPO, p. 11).*
*De beslissing die werd genomen in hoofde van jouw ouders en de notities van het persoonlijk onderhoud van jouw beide ouders werden toegevoegd aan de blauwe map van je administratief dossier. Gezien de vaststelling dat het verzoek om internationale bescherming van jouw ouders voornamelijk voortkomt uit hun kritiek op de beperkte medische zorg in Spanje dient in dit geval te worden opgemerkt dat ook de andere punten van kritiek niet voldoen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.*
*Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat jij door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover jij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten jouw wil en jouw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die jou niet in staat stelt om te voorzien in jouw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor jouw fysieke of mentale gezondheid of jou in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.*
*Bovendien toont jouw moeder in het licht van de ervaringen waarmee jij naar eigen zeggen geconfronteerd werd evenmin aan dat zij jouw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat jouw ouders hiertoe eerder beperkte stappen hebben gezet terwijl het vermoeden dat*

*jouw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Spanje geëerbiedigd worden en jij dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat men zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. Zo hebben jouw ouders tijdens jullie verblijf in het opvangcentrum nooit geïnformeerd naar jullie stand van procedure en hebben ze na twee maanden en twee weken reeds beslist om Spanje in zijn geheel te verlaten waardoor ze nooit op zoek zijn gegaan naar een andere woning of een inschrijving op school hebben afgewacht (NPO, p. 3-4, 8-9). Deze vaststelling getuigt dan ook allesbehalve van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Spanje uit te bouwen en er jullie rechten te doen gelden. Anderzijds vreest jouw moeder dat je in Spanje geen medische begeleiding en hulp zult krijgen in het kader van de autismespectrumstoornis die bij jou voor het eerst werd gediagnosticeerd op 18 maart 2025 (NPO, p. 4-5, 11). Deze diagnose en jouw globale ontwikkelingsachterstand, met name een ontwikkelingsleeftijd van tien maanden, wordt gestaafd in het door jouw moeder neergelegd medisch dossier, opgesteld door het ziekenhuis Oost-Limburg, het verslag van het Kinderpsychiatrisch centrum te Genk en het IAC-verslag van GO! CLB Nova waarbij buitengewoon onderwijs type 2 wordt geadviseerd (zie blauwe map in administratief dossier).*
*Uit eerdergenoemd AIDA rapport blijkt dat de Spaanse regering in mei 2024 een wet heeft aangenomen die de universaliteit van het nationale gezondheidsstelsel vastlegt waardoor iedereen die in Spanje woont, ongeacht zijn of haar verblijfsstatus, toegang heeft tot het gezondheidsstelsel (zie supra).*
*Uit de informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map in jouw administratief dossier blijkt dat er in Spanje verschillende mogelijkheden bestaan om kinderen en volwassen met een autismespectrumstoornis te begeleiden. Zo bestaan er "Centros de Atención Temprana (CAT)" waar kinderen reeds op jonge leeftijd – tussen 0 en 6 jaar oud – logopedie, ergotherapie, fysiotherapie en psychologische ondersteuning krijgen die gericht zijn op het aanpakken van de ontwikkelingsuitdagingen die gepaard gaan met autismespectrumstoornis. "Applied Behavior Analysis (ABA) therapy" is ook een optie die in Spanje wordt toegepast bij deze doelgroep, hetgeen zowel mogelijk is in de publieke als in de private sector.*
*Verder omvat de Clínic Barcelona een afdeling voor kinder- en jeugdpsychiatrie en -psychologie waarbij men onder meer gespecialiseerd is in de uitgebreide behandeling van minderjarigen met een autismespectrumstoornis. De afdeling zet zich in voor het verbeteren van zorgprocessen voor mensen met een autismespectrumstoornis op alle niveaus, en voert ook onderwijs- en onderzoeksactiviteiten uit (zie blauwe map in administratief dossier).*
*Spaanse openbare scholen zijn bovendien wettelijk verplicht om kinderen met speciale onderwijsbehoeften, waaronder kinderen met een autismespectrumstoornis, toe te laten en te ondersteunen. Er zijn drie wegen die men kan inslaan afhankelijk van de behoeften van het kind: Centro Ordinario con Apoyo (Regulier onderwijs met ondersteuning), Centros Ordinarios de Atención Preferente (Regulier onderwijs met gespecialiseerde ondersteuning, waaronder pedagogische therapie en spraak- en taalondersteuning) en Escolarización en Educación Especial (Gespecialiseerde onderwijsinstellingen) (zie blauwe map in administratief dossier).*
*Tot slot bestaat in Spanje het "Confederación Autismo España", een nationale federatie die autisme onder de aandacht brengt, de belangen voor deze doelgroep behartigt en contacten heeft met lokale autismesteungroepen over het hele land, waarbij men terecht kan voor informatie met betrekking tot deze doelgroep (zie blauwe map in administratief dossier).*
*Er bestaat in Spanje dus wel degelijk een draagvlak voor personen met een autismespectrumstoornis en je moeder toont niet aan dat jij bij een terugkeer en met behulp van je ouders geen beroep zou kunnen doen op alle ondersteuningsmogelijkheden die er in Spanje voorhanden zijn.*"

Verzoekende partij kan met de benadrukking van haar medische kwetsbaarheid, de volharding in de verklaringen zoals afgelegd door haar moeder, de verwijzing naar algemene landeninformatie betreffende de situatie in Spanje en de beklemtoning van de levensomstandigheden in Spanje met het betoog dat verwerende partij niet aantoont dat zij binnen een redelijke termijn en op effectieve wijze toegang zou kunnen krijgen tot de gespecialiseerde zorg die zij nodig heeft, allerminst afbreuk doen aan voorgaande omstandige motieven. Immers brengt zij, de vaststellingen in de beslissingen van 16 oktober 2024 in hoofde van de ouders mee in acht genomen, met dergelijk betoog geenszins dienstige en overtuigende elementen of andersluidende objectieve informatie bij die bovenstaande pertinente bevindingen, die steun vinden in de stukken van het dossier waaronder de geactualiseerde landeninformatie zoals bijgebracht door verwerende partij in diens nota, kunnen ombuigen. Verzoekende partij kan overigens onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen de eerdere beslissingen van 16 oktober 2024 waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld en die aldus definitief in het rechtsverkeer aanwezig zijn.

Wat betreft de medische toestand van verzoekende partij wijst de Raad erop dat de aangevoerde medische problematiek geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in de artikelen 3, 1) en 5) *juncto* 9 en 10 van de Verordening (EU) 2024/1347, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 (cf. HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Immers toont verzoekende partij in casu geenszins aan dat zij omwille van haar medische toestand zou worden onderworpen aan vervolging of

een ‘onmenselijke behandeling’ in de zin van artikel 15, b) van de Verordening (EU) 2024/1347. Verzoekende partij brengt immers geen argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat haar op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontzegd of opzettelijk worden geweigerd.
Geheel ten overvloede herinnert de Raad er nog aan dat voor de beoordeling van haar medische problemen verzoekende partij gebruik dient te maken van de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. De Raad meent ten slotte dat de door verzoekende partij op het CGVS neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

2.3.7. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoekende partij geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Een verder onderzoek ten gronde naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming dringt zich aldus niet meer op nu het voorliggend beschermingsverzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard.

2.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.9. Waar in het verzoekschrift wordt verwezen naar het thans opgeheven artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin werd gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 4, lid 4 van de Verordening (EU) 2024/1347. Deze verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.10. Waar verzoekende partij de schending van artikel 4 van het Handvest en artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming overeenkomstig de Verordening (EU) 2024/1347. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 4 van het Handvest en artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.3.11. Artikel 13 van het EVRM kan, gelet op de inhoud en het doel van de rechtsregel, niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde verdrag aan te duiden waarvan de schending een effectief rechtsmiddel vereist (RvS 4 januari 2006, nr. 153.232). Verzoekende partij roept de schending in van artikel 3 van het EVRM, maar in casu kan geen schending van voormeld artikel worden vastgesteld. Bovendien heeft verzoekende partij gebruik gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en haar middelen aan te voeren. De Raad is van oordeel dat verzoekende partij met onderhavige procedure beschikt over een beroep dat voldoet aan alle waarborgen voorzien in voornoemde verdragsbepaling, zodat zij niet aantoont dat artikel 13 van het EVRM niet werd gerespecteerd.

2.3.12. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 47 van het Handvest dient de Raad op te merken dat de uiteenzetting van een “middel” vereist dat de wijze wordt aangeduid waarop de vermelde regel of beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. Verzoekende partij geeft een opsomming van een aantal wettelijke bepalingen waaronder artikel 47 van het Handvest doch blijft in gebreke te verduidelijken op welke wijze deze bepaling concreet geschonden zou zijn, te meer zij wel degelijk gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en haar middelen aan te voeren.

2.3.13. Waar in het verzoekschrift nog het belang van het kind wordt opgeworpen met verwijzing naar artikel 3 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind, wordt gewezen op de vaststellingen onder 2.3.3 (supra) waaruit blijkt dat wel degelijk rekening werd gehouden met de minderjarige leeftijd van verzoekende partij.
Daarnaast dient te worden opgemerkt dat, hoewel het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, een loutere verwijzing naar dit hoger belang vervat in onder meer artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag niet kan volstaan om in hoofde van verzoekende partij het bestaan van eigen feiten aan te tonen die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

2.3.14. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een

substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend zesentwintig door:

| | |
|---|---|
| H. CALIKOGLU, | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| R. VAN DAMME, | griffier. |

| | |
|---|---|
| De griffier, | De voorzitter, |
| R. VAN DAMME | H. CALIKOGLU |